

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVII Nr. 11012 Prima ediție | Duminică 15 ianuarie 1978 | 6 PAGINI — 30 BANI

LARGĂ DEZBATERE DEMOCRATICĂ, GOSPODĂREASCĂ

Milioane de țărani sint chemați să analizeze și să hotărască măsuri pentru sporirea producției și eficienței economice în acest an

De săptămîna viitoare încep să se desfășoare adunările generale ale cooperativei agricole de producție. Ca foruri supreme de conducere a unităților agricole cooperative, ele sint chemate ca, o dată cu analiza activității din anul trecut, să dezbată în mod aprofundat, în lumina sarcinilor subliniate în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului, sarcinile ce le revin din planul național unic pe anul 1978, să adopte măsurile politice și organizatorice pentru realizarea lor.

De asemenea, să aleagă nolle organe de conducere.

Semnificația a parte a actualelor adunări generale constă în aceea că ele au loc la începutul unui an în care, și în agricultură, în spiritul orientărilor și exigențelor formulate de secretarul general al partidului, oamenii muncii sint chemați să înlăpuiască un salt calitativ în toate domeniile de activitate. Aceasta cere ca, în cadrul adunărilor generale ale cooperativei agricole, să se stabilească și să adopte măsuri care să asigure perfecționarea, în continuare, a organizării și conducerii producției, statornicirea și în această ramură a spiritului de ordine și disciplină din industrie, creșterea răspunderii pentru calitatea lucrărilor executate în tot timpul anului, pentru valorificarea mai intensă a rezervelor de sporire a producției agricole. Cu alte cuvinte, se cere mai mult spirit gospodăresc, angajare mai fermă în soluționarea problemelor esențiale ale creșterii producției agricole din partea tuturor celor ce lucrează în unitățile cooperative — de la președinte, specialiști și pînă la cooperatori.

Desigur, în funcție de specificul activității din fiecare unitate agricolă, dezbaterile trebuie concentrate asupra problemelor de interes mare legate de gospodărirea judicioasă și folosirea intensivă a pămîntului, realizarea programelor de îmbunătățiri funciare, utilizarea tractoarelor și mașinilor agricole, organizarea muncii, introducerea acelor tehnologii de lucrare a solului, de

creștere a animalelor și sisteme de amplasare a culturilor care să asigure obținerea unei producții-marfă superioare și creșterea eficienței economice. Cu cea mai mare răspundere se cuvine să fie analizate posibilitățile de depășire a producției planificate la toate culturile, și îndeosebi la porumb, de sporire a efectivelor de animale și creștere peste prevederile de plan a producțiilor medii și totale în zootehnie, de livrare la fondul central de stat a unor cantități suplimentare de produse agricole, covorșii din fier.

Deosebit de important este ca planul de creștere a producției și a eficienței economice, angajamentele în întregime, ca și programul de măsuri care unitate luându-și în această privință angajamente concrete, mobilizatoare, ca răspuns la chemările la întrecere din acest an.

Deosebit de important este ca planul de creștere a producției și a eficienței economice, angajamentele în întregime, ca și programul de măsuri care unitate luându-și în această privință angajamente concrete, mobilizatoare, ca răspuns la chemările la întrecere din acest an.

Prin natura preocupărilor noastre oamenii de știință, universitari cunoscători primii ce e mai nou în domeniul activității de cercetare științifică, al învățămîntului, pe plan mondial, inclusiv ce e nou în concepția asupra rolului, menirii și căilor de dezvoltare ale acestor domenii de activitate. Cu atât mai mult cu cit știința și învățămîntul nostru, în special ca grad de acces și de difuzare în mase, a moștenit o situație grea de la regimurile trecute, străduindu-ne să ajungem din urmă alte țări, cu un grad mai avansat de dezvoltare, am constatat la un moment dat că, în lume, învățămîntul, mai ales cel mediu și superior, se confruntă cu cerințe tot mai urgente de modernizare. Chiar în statele cu economie avansată se formulau critici, se exprimau nemulțumiri asupra faptului că școala, universitatea au rămas în urma cerințelor revoluției științifice-tehnice, că absolvenții nu ies de pe băncile instituțiilor respective suficient de pregătiți în sensul celor cerute de viață. Iată însă că știința și învățămîntul nostru au fost scutite de situația cu asemenea probleme să se acutizeze. Partidul Comunist Român s-a îngrijit să traseze din timp celor ce lucrează în aceste domenii o cale limpede, o soluție îndrăznească prin nouitatea ei, dar simplă, ca orice mare adevăr: impletirea strînsă a cercetării științifice, învățămîntului și practicii în producție. Știam, din studiul documentelor de partid, că această concepție, revoluționară, asupra învățămîntului nostru aparține gândirii de largă viziune a tovarășului Nicolae Ceaușescu, teoreticianul activ, novator,

Prof. dr. docent Ing. Valeriu BLIDARU

(Continuare în pag. a V-a)

BAIA MARE. Nolle blocuri alcătuiesc o frumoasă intrare în oraș

Foto: I. Herțeg

Fierbintele omagiu al națiunii la aniversarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

MEREU ÎMPREUNĂ CU POPORUL

Gîndire revoluționară de largă viziune în formarea oamenilor, a cadrelor

Ne-a învățat și ne-a ajutat să construim temeliile adevăratei egalități. Îi mulțumim!

Cu înaltă răspundere pentru prezentul și viitorul țării

Prin natura preocupărilor noastre oamenii de știință, universitari cunoscători primii ce e mai nou în domeniul activității de cercetare științifică, al învățămîntului, pe plan mondial, inclusiv ce e nou în concepția asupra rolului, menirii și căilor de dezvoltare ale acestor domenii de activitate. Cu atât mai mult cu cit știința și învățămîntul nostru, în special ca grad de acces și de difuzare în mase, a moștenit o situație grea de la regimurile trecute, străduindu-ne să ajungem din urmă alte țări, cu un grad mai avansat de dezvoltare, am constatat la un moment dat că, în lume, învățămîntul, mai ales cel mediu și superior, se confruntă cu cerințe tot mai urgente de modernizare. Chiar în statele cu economie avansată se formulau critici, se exprimau nemulțumiri asupra faptului că școala, universitatea au rămas în urma cerințelor revoluției științifice-tehnice, că absolvenții nu ies de pe băncile instituțiilor respective suficient de pregătiți în sensul celor cerute de viață. Iată însă că știința și învățămîntul nostru au fost scutite de situația cu asemenea probleme să se acutizeze. Partidul Comunist Român s-a îngrijit să traseze din timp celor ce lucrează în aceste domenii o cale limpede, o soluție îndrăznească prin nouitatea ei, dar simplă, ca orice mare adevăr: impletirea strînsă a cercetării științifice, învățămîntului și practicii în producție. Știam, din studiul documentelor de partid, că această concepție, revoluționară, asupra învățămîntului nostru aparține gândirii de largă viziune a tovarășului Nicolae Ceaușescu, teoreticianul activ, novator,

Prof. dr. docent Ing. Valeriu BLIDARU

(Continuare în pag. a V-a)

Printre marile merite, nepieritoare merite care se leagă de numele și personalitatea, de priceperea de a conduce și grija părintească față de popor ale tovarășului Nicolae Ceaușescu se înscriu, la loc de cinste, și clarviziunea și consecvența cu care, sub conducerea sa, partidul a elaborat și înlăpuit politica deplinei egalități între toți cetățenii patriei noastre socialiste. Nu este vorba numai de egalitatea constituțională a oamenilor muncii, indiferent de naționalitate; nu este vorba numai de poziția lor egală în societate, de măsuri de garantare a libertăților prevăzute în legi, de condiții pentru liberă exprimare, pentru învățămînt, cultură și altele, realități temeinic statornicite în orînduirea noastră. În concepția asupra egalității tuturor oamenilor, stimulul secretar general al partidului și președinte al republicii a înspirat un suflet nou, esențial și aducător de viață, ca ploaia de primăvară.

Am fost, după Congresul al IX-lea al partidului și Conferința Națională din 1967, martorii jalonării unei noi arhitecturi a teritoriului țării. Îmi amintesc — făceam parte dintr-un grup cu care tovarășul Ceaușescu s-a sfătuit îndeeaproape, pentru a cunoaște, în spiritul adevăratei democrații, opiniile locuitorilor tînrului județ Harghita — îmi amintesc, repet, de înțelegerea cu care lua cînoștință de părerile noastre, de siguranța cu care, ținînd seama și de ele, con-

FUSTOȘ Măria
președinte al Consiliului
oamenilor muncii,
de la întreprinderea
de tricotate
din Miercurea-Ciuc

(Continuare în pag. a V-a)

De 20 de ani de cînd muncesc aici, la întreprinderea „Vulcan”, unde am ajuns să fabricăm agregate de mare complexitate pentru economia națională, îmi spun gîndurile prin munca mea de zi cu zi, prin contribuția mea modestă, alături de tovarășii mei de muncă, la realizarea programului partidului de făurire a bunăstării noastre materiale.

Afirm acest lucru și pentru a arta că n-am încercat să pun prea des mîna pe condei. Acum o fac din toată inima, deoarece gîndurile pe care le aștern pe hîrtie izvîrșesc din adîncul ființei mele și sint adesea, în pragul aniversării zilei sale de naștere, tovarășului Nicolae Ceaușescu, omului nostru cel mai drag, pe care-l simțim zi de zi a lături. Spun asta deoarece toti cei cu care muncesc gîndesc așa. Ne este altfel de drag și apropiat pentru că tot ceea ce a făcut și face este spre binele țării, spre binele nostru al tuturor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu

a dovedit și dovedește prin întreaga sa activitate că ne înțelege pe deplin viața noastră, dorințele și gîndurile noastre.

A venit și la noi în întreprindere de multe ori să vadă cum muncim și cum trăim. De fiecare dată ne-a ascultat și s-a sfătuit cu noi, dîndu-ne indicații prețioase, în care noi, muncitorii, am văzut că de mare este grija partidului nostru, a președintelui nostru pentru prezentul și viitorul țării. Acolo, la grîlă pentru viitorul țării, pentru generațiile care vor urma străbate ca un fir roșu întreaga politică a partidului. Aici în ce privește învățămintele, folosirea materiilor prime, formarea și pregătirea cadrelor, a oamenilor, chibzuința în utilizarea resurselor solului și subsolu-

Florian DANILA
lăcătuș, șef de echipă,
întreprinderea „Vulcan”
București

(Continuare în pag. a V-a)

Noi și însuflețitoare

CHEMĂRI LA ÎNTRECERE

pentru depășirea planului, pentru creșterea eficienței economice în anul III al cincinalului

IN PAGINA A II-A

„BLAJUL” DE LA GALAȚI înaintea primei curse

Galați, 14 ianuarie 1978. O nouă navă primește botezul apelor Dunării: mineralierul „Blaj” de 55 000 tdw, cea mai mare navă construită vreodată pe șantierul gălățean sau pe vreun alt șantier de la Dunăre. „Scotarea din doc a acestui vas — precizează Anatolie Mehic, secretarul comitetului de partid al șantierului naval — are loc în preajma unui eveniment drag nouă, tuturor. Peste puține zile, cel mai iubit fiu al națiunii noastre, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împlinște vârsta de 60 de ani, din care 45 —- dăruți mișcării revoluționare, edificării viciiilor noi, bunăstării și fericirii poporului român. Mineralierul „Blaj” marchează finalizarea unei sarcini de onoare încredințate colectivului nostru de către secretarul general al partidului, constituind o nouă și puternică dovadă a hărniciei și priceperii navalistilor gălățeni.”

Construcția mineralierului — cu o lungime de 220 m și o lățime de 32,2 m — este marcată de o seamă de momente în care colectivul șantierului naval gălățean și-a demonstrat capacitatea și experiența, puterea sa creatoare. Iată cîțiva dintre autorii acestor nave și faptele lor de muncă. De pildă, Ion Petrea, șef de brigadă. Alături de alți constructori, brigada sa a montat primele secții în camera de construcție a docului. Eroul Muncii Socialiste Nicu Macovei, șeful atelierului montaj, alături de tovarășii săi de muncă, a condus execuția multor operații legate de construcția navei. Bîndăraș, ridicarea de la sol și montarea celui mai greu bloc al supra-

Un succes al navalistilor gălățeni: leri a fost lansat mineralierul de 55 000 tdw, cea mai mare navă construită vreodată pe Dunăre

structurii mineralierului, cîntărind circa 300 tone, operație dificilă și pretențioasă desfășurată printr-o singură ridicare de macara, la rîndul ei un „urias” cu capacitatea de 320 t.f. dirijate de experimentații macaragii Trofin Zabara și Tudorel Caramarin. Desigur, numărul celor care au contribuit la construcția mineralierului „Blaj” este

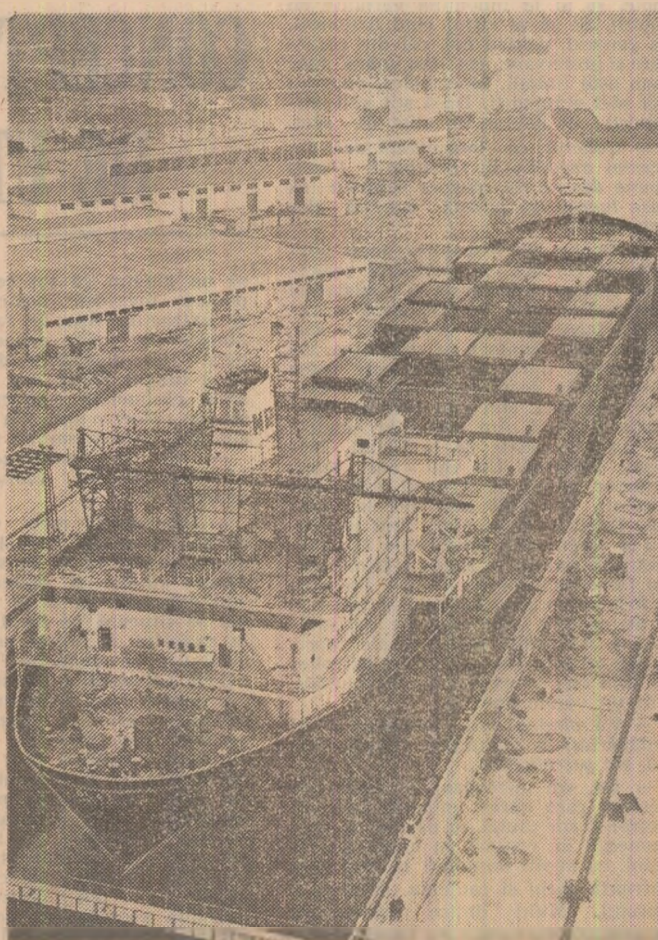
mult mai mare. Așa cum mult mai mare este și numărul „momentelor grele” în procesul de execuție, depășite însă cu calm și siguranță, cu priceperea recunoscută de care dau dovadă navalistii gălățeni.

„Urișă poartă a docului se deschide pentru a face loc navei. Mineralierul este tras în Dunăre cu ajutorul cricurilor și remorcherelor. Acțiunea este condusă de experimenții piloți ai Administrației fluviale a Dunării de jos, care, în repetate rînduri, au mai condus pe fluviu vase mari. Nicodată însă unul de asemenea capacitate... Alături de ei au participat constructorii de pe șantier și marinarii gălățeni.”

Treptat, pe măsură ce nava avansează în largul Dunării, emoția cu care este urmărită această manevră scade. Mineralierul acostează la una din danele șantierului. Nu pentru multă vreme. Curînd va părăsi definitiv Galațiul pentru a porni în prima sa misiune, pe întinderile de mări și oceane.

Acum, în urmă, în docul uscat al șantierului de la mila 80 a Dunării, începe să prîndă contur o nouă navă — cel de-al doilea mineralier gălățean de 55 000 tdw.

Dan PLAEȘU
correspondentul „Scinteia”

- Întreprinderea de materiale de construcții Călărași
- Stațiunea pentru mecanizarea agriculturii Miroși, județul Argeș
- Schela de extracție Moreni, județul Dimbovița
- Stația de cale ferată Socola, județul Iași

În lumina tricolorului

Stă, de veacuri, în firea poporului nostru să-și însușească necondiționat viața cu viersul, să-și aile în tainica putere germinatoare a cîntecului izvorului vîșne viu al țării noastre, al vîșării și încrederei în izbîndă, al voinței de a cîtorî fără odihnă — cu patima mesterului Manole — în ciuda atîtor și-atîtor vîrșii care, nu o dată, i-au pus în pericol însăși existența fizică, națională.

Dăinuind prin vremuri și contopindu-se întotdeauna cu aspirațiile cele mai înalte ale maselor muncitoare — „suflet în sufletul poporului” — cîntecul patriotic a cunoscut, de-a lungul istoriei, numeroase momente de înflorire: anul revoluționar 1848, Unirea din 1859, războiul Independenței din 1877, desăvîșirea unității naționale în 1918, deceniile de aprigă luptă muncitorească și revoluționară, începînd din 1933 și pînă în zorii eroicului 23 August 1944, anii de reconstrucție și de făurire a societății socialiste în România se înscriu ca etape decisive în dezvoltarea acestui gen muzical de cea mai largă audiență.

Dacă fiecare din aceste impresionante arcade sonore a cunoscut o anumită amplitudine determinată de condițiile istorice, politice și sociale, iată că ne este dat să fim martori și părtași, de mai bine de zece ani, la un nou avînt al cîntecului pa-

triotic și revoluționar, avînt care întrece, ca dimensiuni și ecou, tot ce s-a făcut mai înainte, desăvîșind, parcă, viziunile cele mai îndrăznețe ale înaintașilor: o muzică „de masă”, cu adevărat „a masei”, în care se revine — în acest sens, Festivalul național „Cîntarea României”, conceput de gîndirea ardentă și vizionară a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca un etalon al puterii de

Însemnări de
Teodor BRATU

creație multilaterală a milioanei de oameni ai muncii din patria noastră socialistă s-a dovedit a fi, încă de la intîia sa ediție, cea mai impetuoasă descătușare și desfășurare de forțe artistice, realizînd, totodată, pentru prima oară, o fuziune de mare profunzime a artei culte, profesionale, cu arta amatoare, populară, într-o viziune unitară, organică, pe cît de bogată, pe atît de bogată în semnificații. Suțele de cîntec create și difuzate în cadrul „Cîntării României”, precum și numeroasele premii obținute de compozitori, poeți și interpreți la această veritabilă întrecere a maestrilor cîntăreți în fața unui public care a numărat milioane de auditori — demonstrează, o dată mai mult, viabilitatea

și tinerețea neperitoare a cîntecului de masă, cîntec politic prin excelență, militant și educativ.

Fără îndoială, rolul primordial în declanșarea acestei pleneri înfiorări a muzicii corale — în ce ne privește — revine istoricelor documente adoptate de Congresele IX, X și XI ale Partidului Comunist Român cu privire la locul artei în societatea socialistă multilateral dezvoltată, cuvîntărilor programatice ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, care, cu căldura și sinceritatea ce-l caracterizează, ne-a arătat în altelea rînduri nouă „făuritoare de frumos, mișcarea nobilă și de mare răspundere pe care o avem în fața imperativelor majore de făurire a unei culturi noi, superioare, pe măsura civilizației socialiste și comuniste; a subliniat datorită ce ne revine în păstrarea, valorificarea și dezvoltarea glorioaselor tradiții, de două ori milenare, moștenite de la moșii și strămoșii noștri, necesitatea de a ne adresa în călătoriile creatoare surselor celor mai autentice, generatoare de noi valori, concretizate în spiritualitatea românească, în izvorul vîșne viu al artei populare, al cîntecului și dansului, evîntînd plămîniurile sterile, atemporeale.

(Continuare în pag. a IV-a)

